

[Udenrigsministeren]

de mindre problemer, som så mange er optaget af at vi hjælper til med at få løst på disse konferencer.

Derfor er det en risiko for international stabilitet og for international økonomisk udvikling, og det er derfor, jeg gerne vil sige til hr. Poul Schlüter, at jeg i og for sig godt forstår, at det konservative folkeparti har overvejet den tankegang, at man kunne rationere udleveringen i en kort periode, men at det er en idé, der bygger på en fejlagtig opfattelse af problemets omfang. En rationeringsordning i stedet for afgifter vil uvægerlig føre os ind i et rationeringssamfund på dette felt med mærker, med rationer, med dispensationsansøgninger, med ansøgninger og kopier i massevis, med opbygning af direktorater osv. osv. Dette er ikke løsningen på et permanent problem. Det er markedsmekanismen, det er prissystemerne, det er begrænsningen af efterspørgslen ved at sætte en realistisk pris, som er vores eneste mulighed for at begrænse vores forbrug i industrilandene.

Det er ikke rigtigt, når det siges, at vi er det eneste land, der gør noget. Det, som vi drøfter i dag, vil alle industrilande blive tvunget til at drøfte i de kommende måneder, og alle er i gang med det. De internationale forpligtelser, drøftelser, overvejelser, der har fundet sted i den senere tid, viser alle hen til, at dette er den vej, man må betrede, medmindre man vil begynde at afvikle vores markedsøkonomiske system, og medmindre man vil acceptere økonomisk stagnation, og det tror jeg ikke der er et flertal i denne sal, som vil acceptere.

Derfor har energiafgifterne det særlige ved sig i modsætning til mange andre afgiftsbuketter, der er fremlagt i denne sal, at her forsøger regeringen – forhåbentlig med støtte fra et bredt flertal i folketinget – på en afgørende markant måde at påvirke efterspørgslen efter produkter, som vi ikke i dag er i stand til at fremskaffe i de mængder, som vi regnede med for kun nogle få måneder siden.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg har kun få bemærkninger til den debat, der har været i dag. Jeg synes, at den – for at bruge en pæn betegnelse – har været meget afslappet; jeg synes ikke, sindene rigtig er kommet i oprør, og det er jo i og for

sig forbavsende, for vi må erkende, at vi står over for nogle vældige problemer, og de indgreb, de forslag, regeringen har lagt frem, er jo også ganske vidtgående. På den baggrund vil jeg altså udtale min glæde og tilfredshed over, at det, selv om der nok har været mange delte meninger, ja, så mange, at det har været svært at uddrage en nogenlunde fælles holdning for oppositionen, alligevel har været en ganske rolig og stilfærdig debat.

Hr. Poul Schlüter har overrasket mig særdeles meget. Dette, at en ordfører for det konservative folkeparti kommer her og stiller endog meget vidtgående krav om importstop og om en vidtgående rationering, må jeg indrømme var den sidste tanke, jeg overhovedet kunne forestille mig at de konservative skulle give udtryk for. Det er ikke en tankegang, vi fra socialdemokratiets side i enhver situation vil være totalt afvisende over for, men at det skulle være løsningen lige her og nu, er jeg meget forbavset over at de konservative kan komme ind på.

Måske er det, ligesom om man har ledt efter noget, som man havde forestillet sig andre overhovedet ikke kunne finde; så har man fundet noget, og dér står man altså indtil dette øjeblik ganske alene.

Hr. Poul Schlüter stillede mig 6 spørgsmål, og jeg kan vel konstatere, at de fleste af disse spørgsmål er besvaret – og efter min opfattelse tilfredsstillende besvaret – af finansministeren, men der er alligevel et par spørgsmål tilbage. Det ene spørgsmål angik de konklusioner, som er nedfældet på et dokument fra Det europæiske Råds møde i går specielt angående kompensationer for olieprisstigninger, nemlig hvilke konsekvenser og hvilken mening disse konklusioner fra Det europæiske Råds møde har. Jeg kan sige, at tonen i disse konklusioner jo er, at vi skal passe på, at man ikke kompenserer alle og fuldt ud for det tab, olieprisstigningerne giver os. Det er ligesom et udtryk for en meningstilkendegivelse fra Det europæiske Råd, der simpelt hen gerne vil fortælle os alle sammen – hvad mange af os godt ved – at vi bliver fattigere af, at olien stiger så voldsomt, som den rent faktisk gør, og at en total kompensationsdille derfor kan være farlig for os. Deri er vi enige, og den har vi jo heller ikke herhjemme. Det er for resten interessant at se, at der er nogle her, der kritiserer, fordi man ikke kompenserer, og andre, der synes, man kompen-